

باید به دنبال اعمالِ ضریب دار بود و گرنه با این نمازها و عبادت های ما کار خیلی سخت جلو می رود. مثلاً یکی از اعمال ضریب دار تسبیح حضرت زهرا علیها السلام است که به فرموده امام صادق علیه السلام نماز کوچک ما را ضرب در هزار می کند، یعنی ثوابش می شود هزار برابر! حالا اگر کسی از سربچگی بگوید به جای تسبیح حضرت زهرا هزارتا نماز می خوانم چه؟ با او چه باید کرد؟ خیلی ساده است؛ به او داستان کربلا را نشان می دهیم و می گوییم: «سعادت ابدی برای آن هایی است که کربلایی شده اند. آیا می توانی با اعمال خودت به قافله کربلا برسی؟» مسلماً جوابش منفی است. آن گاه روایت امام صادق علیه السلام را برای او می خوانیم که به فرموده خودشان باید این روایت را با طلا نوشت:

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لِظُلْمِنَا تَسْبِيحٌ وَهُمْ لَنَا عِبَادَةٌ وَكِتْمَانٌ سِرِّنا جِهَادٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

نفس کسی که به خاطر مظلومیت ما اندوهگین شود تسبیح است، و اندوه او بر ما عبادت است و کتمان و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست.

خوش به حال اربعینی ها، خوش به حال آن ها که همراه با حضرت زینب به سر و سینه می زنند و همراه با کاروان کربلا آه می کشند، آهی سوزان بر مزار شهیدان کربلا...